Nedjelja, 26.08.2012.g.

Ovih dana nalazim se u stanju velikih duhovnih kušnji. I duhovnog, i

obiteljskog i poslovnog života. GOSPODIN JE, I HVALA MU NA

TOME, JER JE TO DOKAZ, I NEKAKO OSJEĆAM TO U SEBI, DA

ME NEIZMJERNO VOLI, ODLUČIO DA ME MALO PREPUSTI ZLOME

I NJEGOVIM DUHOVIMA DA ME "PROREŠETAJU".

SVUGDJE GDJE SAM "TANAK". NEGDJE VIŠE A NEGDJE MANJE.

A KAKO TO VEĆ TRAJE NEKO VRIJEME, USPIO SAM I JA TO

SPOZNATI. JER NAJPRIJE NISAM NI REAGIRAO NA TE KUŠNJE,

SMATRAJUĆI IH POSLJEDICAMA SVAKODNEVNOG ŽIVOTA NAS

GRIJEŠNIH LJUDI.

NO, S OBZIROM DA ME GOSPODIN NIKAD NIJE KUŠAO VIŠE

NEGO SAM MOGAO IZDRŽATI, DAO MI JE ZA SPOZNATI DA

SAM U STANJU KUŠNJI. A UZ TO MI JE NEKAKO DOŠLA I

MISAO DA JE TO ZAPRAVO PRIPREMA ZA NEKE NOVE ZADATKE

KOJE ĆE MI GOSPODIN DATI U MOJEM ŽIVOTU.

ČIM SAM SPOZNAO DA SAM U STANJU POJAČANIH KUŠNJI, A

TREBALO MI JE MALO VREMENA, ZA KOJEG SAM IMAO OSJEĆAJ

DA SE "STALNO VRTIM U KRUGU", DAKLE, KADA SAM SHVATIO

DA MI SE TREBA SUPROTSTAVITI ZLOME U SVEMU GDJE ME

KUŠA, DOŠAO SAM I DO JAKOG DUHOVNOG ORUĐA, JEDNOG

OD STUPOVA NAŠE VJERE, POSTA.

ODLUČIO SAM DA ĆU SE PODVRGNUTI JEDNOM JAČEM I

DUGOTRAJNIJEM ODRICANJU OD PIĆA I HRANE.

I sama ta nakana bila je hvale vrijedna i odluka o njoj je u meni bila sve

veća.

No, osjećao sam u sebi da taj post ne može biti onakav kakvi su bili ono

mnogi postovi u zadnje tri-četiri godine, od kada traje moje obraćenje.

Da se prije početka posta najedem preko mjere, da ne jedem 1, 2 ili 3

dana, da ponekad stanem na vagu da vidim da li sam što i smršavio, da

se onda dan po završetku posta najedem preko mjere, hraneći i "gladne

oči", da sam jedva čekao da taj post završi, itd.

NE, OSJEĆAO SAM DA TOME MORAM NEKAKO DRUGAČIJE

PRISTUPITI. DA MORAM PRONAĆI NEKI VIŠI SMISAO POSTA OD

ONOGA KAKO SAM GA DO SADA JA PRAKTICIRAO, STROGO

ODRICANJE OD HRANE I PIĆA.

Prvo sam se htio odreći tjedan dana sve hrane i svog pića, osim vode. I

PREDATI TO SVOJE TRPLJENJE GOSPODINU ZA MOJE DUHOVNE

POTREBE I DRAGIH LJUDI OKO MENE.

No, onda mi je tu "pala u oči" nedjelja, dan kada slavimo Gospodina, i

dan kada nije primjeren strogi post.

Pa sam onda odlučio da to onda ipak bude šest dana, od ponedjeljka do

subote.

Ali, još uvijek sam osjećao da mi tu nešto nedostaje, da premalo znam o

postu, njegovoj biti prema BOŽJOJ VOLJI, A POSEBNO PREMNA

TOME ŠTO BI BILA GOSPODINOVA VOLJA U OVOM MOJEM

SLUČAJU.

ŠTO I KAKAV POST?

I tako me nekako nosio neki unutarnji poriv da odem u katoličku knjižaru

i probam tamo naći nešto o postu.

I našao sam, bar sam mislio da sam našao. Knjigu **Ch. M. Murphya,**

DUHOVNOST POSTA. I upravo sam ju pročitao. Otkrila mi je neke

nove spoznaje o biti posta za nas kršćane kroz navođenje više citata

mnogih svetih ljudi koji su se bavili proučavanjem i prakticiranjem posta.

OSNOVNO JE ŠTO SAM SPOZNAO, NEKAKO SAM TO ZNAO I

PRIJE, ALI NISAM BI TAKO TOGA SVJESTAN, DA SAMO

ODRICANJE OD HRANE I PIĆA, NIJE SUŠTINA KATOLIČKOG,

DUHOVNOG POSTA.

To bi se prije svega moglo nazvati kao neka dijeta.

OSNOVNI DIJELOVI SVAKOG PRAVOG POSTA SU MOLITVA,

DJELA MILOSRĐA I ODRICANJE OD HRANE I PIĆA.

E sad, to mi je već malo problem. Meni je bilo najlakše, kako god to

nekome izgleda teško, odreći se šest dana hrane i pića. Uz to moliti kao i

inače, ići na mise, raditi i sve drugo svakodnevno.

NO, SADA, KADA SAM TAJ SVOJ POST HTIO NAMIJENITI KAO

TRPLJENJE GOSPODINU ZA NJEGOVO MILOSRĐE U MOJOJ BORBI

I BORBI DRUGIH DRAGIH LJUDI PROTIV SOTONE I NJEGOVIH

ZLIH DUHOVA, SADA SAM SHVATIO DA TO ŠTO SAM MISLIO

UČINITI NIJE DOVOLJNO.

MORAM JOŠ DOBRO RAZMISLITI I PRIPREMITI SE. KROZ NEKE

MANJE SNAŽNE POSTOVE I MOLITVE, DOK MI GOSPODIN NEĆE

DATI ZA SPOZNATI ŠTO JE NJEGOVA VOLJA DA UČINIM.

ZLI ME, OSJEĆAM GA, KAO I UVIJEK, ODGOVARA OD SVEGA

TOGA. STALNO MI NEŠTO ŠAPĆE. MA NEKA, ON ČINI SVOJE A

JA MORAM SVOJE.

SAMO DA PREPOZNAM GOSPODINOVU

VOLJU ŠTO I KAKO.

Možda će mi u tome pomoći i ta knjiga, koju ću još jednom na

"preskokce" pročitati. I meditacije i odgovori na neka od pitanja koje je

pisac knjige postavio za razmišljanje svakom čitatelju knjige, na kraju

pojedinih dijelova knjige. Kao što su:

Kako mogu biti siguran da moja religiozna uvjerenja nisu

samo intelektualna vježba nego stvari o kojima razmišljam

i koje provodim u svojem svakodnevnom životu?

Božje zapovijedi za obdržavanjem dana počinka te za

uklapanje posta i slavljenja u svakodnevni ritam života

trebale bi nam pomoći da steknemo veću kontrolu nad

onim što činimo. Kako mi te zapovijedi mogu poslužiti da

se očuvam od ovisnosti o poslu i udovoljavanju požudama?

Isus izričito zabranjuje smrknutost pri postu. On želi da budemo vedri čak i kada se odričemo. Kakvo je moje držanje kad se odričem nečega?

Pravo značenje "obraćenja" jest "okretanje od jedne stvari prema drugoj". Postoje li stvar od koji mi je moja vjera pomogla da se okrenem? Postoje li stvari prema kojima

sam se okrenuo nakon toga?

Po čemu se u našem tijelu može iščitavati naša duša?

Postoje određeni oblici ponašanja koje Sveti Augustin

označava "požudom", a koje drugi označavaju "sindromom

ponavljanja". Koji se oblici ponašanja u mojem životu

mogu tako nazvati?

Naša nas kultura često potiče da što više smanjimo našu

ranjivost i ovisnost o drugima kako bismo se doimali

samopouzdanima. Osjećam li da sam u stanju izraziti i

prihvatiti svoju ranjivost?

Hram ili grob? Na kakve slike tijela nailazimo u našem

svakodnevnom životu? Kako bi se one trebale vrjednovati

iz kršćanske perspektive?

Ako ste kršćanin…, a želite započeti stroži program

posta…, koje bi ste prakse uveli tijekom cijele godine?

Kako mislite pojačati prakticiranje triju stupova - molitve,

djela milosrđa i posta - za vrijeme razdoblja korizme?

Razmislite o vašem molitvenom iskustvu koje ste imali do

sada. Kako bi ste mogli produbiti ta iskustva?

HVALA TI GOSPODINE NA SVIM KUŠNJAMA

KOJE MI DAJEŠ JER TAKO OSJEĆAM TVOJE

PRISUSTVO I TVOJU LJUBAV U MOJEM

ŽIVOTU!

NEMOJ ME NAPUSTITI I JAČAJ ME NOVIM

SPOZNAJAMA O TVOJOJ LJUBAVI PO

TVOJEM SVETOM DUHU!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.